

פרשת השבוע – בראשית

"תכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה"

זהו הערב האחרון של חופשת חג הסוכות, אני יושבת בחוף הים, רגליי טובלות במים הקרירים, הסתיו עומד בפתח דוחק את חום הקיץ, רוח קרירה מנשבת... זמן שקיעה.

ערב הושענה רבה – ליל חיתום הדין. מחר יתכנסו בבתי הכנסת האנשים, יום חג, ארונות הקודש יפתחו לרווחה, ספרי התורה כולם יוצאו מתוכו, יוצגו בפני קהל ישראל לראווה / לגאווה.

שנה חלפה, תם מחזור ומתחיל מחזור חדש – מבראשית. שנה אחר שנה ניתנת לנו האפשרות להתחיל מחדש במבט פנימה אל תוך מהותנו, לחשב מחדש את מסלול חיינו, לברוא עולם חדש, בו נוכל לתכנן ולבחון את הנתיב בו נפסע השנה.

54 פרשיות יקראו במשך השנה, כמו גלגל המסתובב לו, ינועה הן שבוע אחר שבוע בצעדים מדודים על מסלול מוכר, יחצו את עונות השנה עד יגיעו לנקודה הזו שוב. ובכול זאת...

אין אדריכלו של היקום חוזר על בריאתו, כמו גלי הים הבאים ושבים למרות שהם נראים דומים, אין גל אחד השווה לקודמו. כך כל שבוע טומן בתוכו את סוד ההתחדשות.

ועולות מחשבות, עולות שאלות
האם רק שיבה נוספת זרקה בשיערי או שמא התחולל בתוכי משהו עמוק יותר בשנה שחלפה?
האם למדתי לשאול את עצמי מי אני ולאן אני הולכת? האם אדע הפעם לחבר בתוכי בין המחויבות שלי לעתידי ובין הזיקה לעברי?

פרשת "בראשית" אוצרת בתוכה את כל הידע: את האין – הריק, את הבריאה, את הראשונות, את ההתחלה, את ה"לבדות", את ה"יחד", את הפיתוי, את הקנאה, את הרוע, את הכישלון, את ההצדקה העצמית ואת המלת האשמה, אך גם את זכות הבחירה החופשית המזכה אותנו בתואר – אדם.

בכול יום מתקיימת בנו בריאה חדשה. בכול רגע עורב בתוכנו הפיתוי, דוחק את רגלי התמימות הראשונית. בכול אחד מאתנו מסתרת דמותו של קין אשר בכעסו לא ראה כי קיימת בו זכות הבחירה ובקנאתו הרג את אחיו, יצר עולם אחר שפירותיו הן פירות כישלון התקשורת בין בני האדם.

שנת תשע"ז פותחת שעריה בפנינו
ואין חדש תחת השמש.

ובינינו... כבר ימים רבים לא טוב.

"מורי הדרך" שלנו, מתלהמים ומלבים את אש השנאה.

מייצרים פילוג צורב בתוכנו, כמו אין בהם רצון לברוא עולם חדש, אלא רק לערער את יסודות העולם הישן ואולי אפילו למוטטם מתוך מחשבה שגויה בעליל של בריאה מחודשת מן ה"אין".

באופן שיטתי הם מתחמקים מאחריות על ההרס והחורבן שהם זורעים בתוכנו, מטילים אשמה אחד על האחר. מנתקים כמו במתכוון את כבלי התקשורת, מלבים את אש "שנאת האחים", ומפיצים לכל עבר את זרעי הפילוג, מטפחים שדות קוצים, שדות דמים.

מהפכות חכמות נעשות בשקט, בתכנון, בהתמדה, בחיזוק עמודי העבר ולא בריסוקם, בלקיחת אחריות ולא בהאשמה, בחיבור מחודש של כבלי התקשורת ביננו, ולא בפילוג ובהתלהמות.

פרשת "בראשית" מאפשרת לכל אחד מאיתנו ליצור בריאה מחודשת לקחת את מושכות האחריות, לסגור את דלתות ה"צדק" המדומה המייצר את להבות השנאה ומעצים את הפילוג. וזאת למען נוכל לעצור את התדרדרות החברה שלנו במדרון ההרס העצמי, למען נוכל לגשר על הפערים בין ה"מצוי" ל-"רצוי", בין הדילמות שחיי היום יום מעמידים לנו כאתגרים, ו"שק הקשיים" שאנו גוררים משנים קודמות לבין המקום אליו שואפים אנו להגיע.

בברכת שנה טובה שנת אחדות ושלום פנימי.

גמר חתימה טובה לכולנו.

[פרשת "בראשית" פרק א' פסוק א' – פרק בפרק ו' פסוק ח].